31988D0384

ROZHODNUTIE KOMISIE
z 8. júna 1988,
ktorým sa zavádza predbežný oznamovací a zosúlaďovací postup o migračnej politike vo vzťahu k nečlenským krajinám

(88/384/EHS)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 118,

keďže cudzie obyvateľstvo v spoločenstve a zmeny, ktoré sa odohrali v ich zložení sú významnými demografickými faktormi, najmä z dôvodu ich stálej prítomnosti, spájania rodín a ich vysokej pôrodnosti;

keďže existujú problémy spojené s ich integráciou do pracovnej sily a spoločnosti, a najmä problémy vo vzdelávaní, výučbe a zamestnávaní druhej generácie;

keďže je dôležité zabezpečiť, aby migračná politika členských štátov v súvislosti s nečlenskými štátmi zohľadnila spoločnú politiku a opatrenia prijaté na úrovni spoločenstva, najmä v rámci politiky spoločenstva v oblasti pracovného trhu, aby sa neohrozili výsledky; keďže je potrebné uľahčiť výmenu informácií a názorov v týchto oblastiach s výhľadom na prijatie spoločných návrhov a je dôležité zorganizovať zosúlaďovací postup, pričom sa zabezpečí účasť všetkých členských štátov;

keďže okrem toho Rada vo svojej rezolúcii z 9. februára 1976 ([1]) o akčnom programe v prospech migrujúcich pracujúcich a ich rodinných príslušníkov a vo svojej rezolúcii z 27. júna 1980 ([2]) o orientácii k politike trhu práce v rámci spoločenstva zdôraznila význam zosúladenia v migračnej politike vo vzťahu k nečlenským krajinám, a keďže by mala byť integrácia trhu práce v rámci spoločenstva zvýhodnená v rámci voľného pohybu pracovných síl v spoločenstve, najmä primeraným zosúladením tejto politiky v súlade so závermi, ktoré Rada prijala 22. novembra 1979 na túto tému; keďže jej rezolúcia zo 16. júla 1985 ([3]) o usmerneniach pre migračnú politiku spoločenstva znovu potvrdila účelnosť takéhoto zosúladenia;

keďže okrem toho záverečné komuniké Konferencie hláv štátov alebo vlád z 9. a 10. decembra 1974 v Paríži v bode 10 odporúča postupné zbližovanie právnych predpisov týkajúcich sa cudzincov; keďže Európska rada 25. a 26. júna 1984 prijala závery sociálnej politiky; keďže v deklarácii pripojenej k záverečnej listine k Jednotnému európskemu aktu ([4]) medzivládna konferencia vyjadrila „vôľu členských štátov spolupracovať bez výhrad v rámci spoločenstva najmä v oblasti vstupu, pohybu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín“;

keďže vo svojej rezolúcii z 9. júna 1983 ([5]) týkajúcej sa medzi iným pasovej únie a zníženia počtu individuálnych kontrol na hraniciach spoločenstva, Európsky parlament naliehal na Radu a Komisiu, aby vypracovala ďalšie návrhy najmä s výhľadom na zblíženie vízovej politiky a právnych predpisov o cudzincoch;

keďže úlohou Komisie je, vzhľadom na právomoci, ktoré jej poskytuje zmluva, presadzovať spoluprácu medzi členskými štátmi na poli sociálnej politiky konkrétne v rôznych vyššie uvedených oblastiach a organizovať vhodné porady s týmto cieľom;

keďže s týmto cieľom Komisia prijala rozhodnutie 85/381/EHS ([6]), ktorým sa zavádza predbežný oznamovací a zosúlaďovací postup o migračnej politike vo vzťahu k nečlenským krajinám;

keďže vo svojom rozsudku z 9. júla 1987 vydanom v spojenej veci 281, 283, 284, 285 a 287/85 (Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Dánske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo proti Komisii), Súdny dvor nariadil, aby sa spolupráca medzi členskými štátmi v sociálnej oblasti ustanovenej v prvom odseku článku 118 zmluvy rozšírila na migračnú politiku vo vzťahu k nečlenským krajinám v tom, že právomoc organizovať rokovania udelená Komisii podľa druhého odseku článku 118 ju oprávňuje prijať záväzné opatrenia;

keďže toto rozhodnutie znovu uvádza obsah rozhodnutia 85/381/EHS so zmenami a doplneniami na základe rozsudku z 9. júla 1987,

([1]) Ú. v. ES C 34, 14.2.1976, s. 2.
([2]) Ú. v. ES C 168, 8.7.1980, s. 1.
([3]) Ú. v. ES C 186, 26.7.1985, s. 3.
([4]) Ú. v. ES L 169, 29.6.1987, s. 26.
([5]) Ú. v. ES C 184, 11.7.1983, s. 112.
([6]) Ú. v. ES L 217, 14.8.1985, s. 25.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Členské štáty včas informujú Komisiu a ostatné členské štáty, ale najneskôr vo chvíli uverejnenia o:

— navrhovaných opatreniach, ktoré plánujú prijať so zreteľom na pracovníkov z tretích krajín a ich rodinných príslušníkov v oblasti vstupu, pobytu a zamestnanosti vrátane nelegálneho vstupu, pobytu a zamestnanosti, ako aj uskutočnenie rovnakého zaobchádzania v životných a pracovných podmienkach, mzde a hospodárskych právach, presadzovanie integrácie do pracovnej sily a spoločnosti a dobrovoľného návratu takýchto osôb do ich krajiny pôvodu,

— navrhovaných dohodách súvisiacich s hore uvedenými témami, ako aj návrhu spolupráce a dohôd o nej, o ktorých zamýšľajú rokovať alebo opätovne rokovať s tretími krajinami, pričom tieto dohody obsahujú ustanovenia týkajúce sa hore uvedených záležitostí,

— navrhovaných dohodách súvisiacich s podmienkami pobytu a zamestnanosti ich štátnych príslušníkov pracujúcich v tretích krajinách a ich rodinných príslušníkov, o ktorých hodlajú rokovať alebo opätovne rokovať.

2. Členské krajiny oznámia Komisii a ostatným členským štátom v oblastiach uvedených v odseku 1 znenie ustanovení stanovených zákonom, iným právnym predpisom a správnym opatrením, ktoré sú už v platnosti, a tiež znenie dohôd uzavretých s tretími krajinami.

Článok 2

1. Ak do dvoch týždňov od dátumu obdržania dokumentov uvedených v článku 1 členský štát požiada, alebo tak Komisia rozhodne z vlastného podnetu, Komisia postupuje v zosúladení s členskými štátmi o týchto dokumentoch do šiestich týždňov od ich obdržania.

Komisia postupuje v zosúladení, ak o to členský štát požiada ako o súrnu záležitosť.

2. Komisia môže kedykoľvek na požiadanie členského štátu alebo z vlastného podnetu uskutočniť zosúladenie o návrhu opatrení a dohodách uvedených v článku 1, okrem prípadu otázok, o ktorých sa už zosúladenie uskutočnilo a v súvislosti s ktorým nevznikli žiadne zmeny.

Článok 3

Ciele zosúladenia stanoveného v článku 2 odseku 1 sú okrem iného:

a) uľahčiť vzájomnú výmenu informácií a identifikáciu problémov v spoločnom záujme a v súvislosti s týmito problémami umožniť prijatie spoločnej politiky členskými štátmi konkrétne s ohľadom na medzinárodné nástroje, ktoré sa týkajú migrácie;

b) preskúmavať možnosť opatrení, ktoré by mohli spoločenstvo alebo členské štáty prijať v oblastiach uvedených v článku 1 s cieľom dosiahnuť pokrok smerom k zblíženiu vnútroštátnych právnych predpisov o cudzincoch, presadiť zahrnutie čo možno najviac spoločných opatrení do bilaterálnych dohôd a zlepšiť ochranu štátnych príslušníkov spoločenstva, ktorí pracujú a žijú v tretích krajinách.

Článok 4

1. Zosúladenie organizuje Komisia. Stretnutiam predsedá Komisia, ktorá tiež zabezpečí sekretariát.

2. Zosúlaďovací postup stanovený týmto rozhodnutím sa nedotýka zodpovednosti výborov, ktoré už existujú, najmä Poradného a technického výboru, tak ako to určuje nariadenie Rady (EHS) č. 1612/68 [1].

3. Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie správneho fungovania zosúlaďovacieho postupu a najmä, v prípade potreby, na ochranu dôvernej povahy informácií, ktoré sa im poskytnú v tejto súvislosti.

Článok 5

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Bruseli 8. júna 1988

Za Komisiu

Manuel MARÍN

podpredseda

[1] Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 2.